

billigere fødevarer. Vi tror på, at GMO faktisk kan være en del af løsningen i forbindelse med at sikre forsyningen af fødevarer, ikke mindst til gavn for de fattige lande, og vi tror på, at de nye teknologier kan være med til at sikre en mindre miljøbelastende fødevarerproduktion.

Til gengæld – og her tror jeg såmænd, at vi er på linje med regeringen – er det et ufravigeligt krav, at der ikke på nogen måde kan rejses tvivl om de nye fødevarers sundhedsmæssige sikkerhed. Det skal i alle tilfælde være klart og utvetydigt dokumenteret.

Det bringer mig naturligt over til det sidste punkt, jeg vil fremhæve, nemlig spørgsmålet om sundhedsanprisninger. Også på dette punkt virker det, som om regeringen indtager en lidt defensiv holdning.

Det Konservative Folkeparti er fuldstændig enig med regeringen i, at anvendelsen af sundhedsanprisninger naturligvis skal være reguleret. Sluserne må aldrig åbnes så meget, at forbrugerne vildledes. Og befolkningens frygt for sygdomme må ikke misbruges til kommerciel brug. Men i de tilfælde, hvor en ingrediens eller produktet i sig selv har en videnskabeligt veldokumenteret positiv effekt på sundhedstilstanden, så har forbrugeren efter vores opfattelse også et krav på at få det at vide. Det hører med til vores grundlæggende ønske om at sikre forbrugeren et reelt frit valg på et oplyst grundlag.

Vores ønske om en mere offensiv og positiv indsats fra regeringens side er selvfølgelig også begrundet ud fra en samfundsmæssig betragtning. Vi er helt enige med regeringen i de betragtninger, der i redegørelsen er fremført omkring ernæringstilstanden, og vi tror faktisk, at en korrekt anvendelse af sundhedsanprisninger kan bruges som et element til at opnå en bedre ernæringstilstand.

Jeg har her fremhævet en række elementer, hvor vi er uenige. Vi er enige i langt det meste af det, der står i redegørelsen, men vi har jo nogle regler for taletid, der gør, at vi ikke kan nå ind på det hele her i debatten.

Jeg kan ikke lade være med at tilslutte mig hr. Christian Mejdahls betragtninger om, at det jo er en meget omfattende redegørelse med mange programmerklæringer. Og jeg kan ikke understå mig i at komme med den kommentar, som også hr. Christian Mejdahl kom med: At hvis regeringen skal nå at gennemføre det hele i denne regerings levetid, så får fødevarerministeren meget travlt.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Så er det hr. Jørn Jespersen som ordfører.

Jørn Jespersen (SF):

Hvad skal man så sige om regeringens fødevarerpolitiske redegørelse II?

Jo, hvis SF skal sige noget om den, og det skal vi jo nu, så er den pæn og nydelig. Vi foretrækker også, at det er den nuværende regering, der skriver den, frem for en eventuel anden regering, og det kan jo undre, at Dansk Folkeparti så gerne vil have en anden regering, når man samtidig anerkender, at det formentlig ville blive en svagere forbrugerbeskyttelse i den situation, men det er jo det partis problem.

Men når det er sagt, at redegørelsen er pæn og nydelig, så må vi også sige, at den ikke er særlig prangende efter vores opfattelse. Den mangler erkendelse af den helt fundamentale og meget dybe krise, som det intensive og industrialiserede landbrug og vores produktion af fødevarer er ude i. Og den mangler også klare strategier og operationelle målsætninger for, hvor regeringen ønsker at komme hen.

Lad mig bare nævne et eksempel. Hvordan ser man på de små producenters indflydelse og betydning for hele fødevarerproduktionen? Efter vores opfattelse er de små producenter meget ofte dem, der bidrager med innovation, fornyelse, kvalitet, og derfor burde der også være en meget klarere strategi for, hvordan man kan sikre de små producenters plads på markedet og deres adgang til detailhandelen.

Et andet eksempel, som er mangelen på operationelle målsætninger, er, at man siger i redegørelsen, at regeringen ønsker at begrænse pesticidforbruget. Ja, det er fint nok. Men hvor meget, hvordan og til hvornår, kunne vi godt tænke os at få svar på.

Jeg synes også, at afsnittet om den internationale indsats i EU og WTO, som har meget stor betydning, fra vores side, er noget tyndt i formuleringerne. Hvilke konkrete resultater er der nået internationalt? Hvilke slagsmål ser man forude? Og på baggrund af det: Hvilke prioriteringer og alliancer vil man lægge op til at indgå fra regeringens side?

Der tales meget om den enkeltstrengede kontrol, som kom ind i lovgivningen i forbindelse med den første revision af fødevarerloven. Hvad kan man sige om det enstrengede system indtil nu? Ja, der er én ting, man kan sige med stor sikkerhed: Det er, at det er blevet frygtelig dyrt. Det